

ZPRAVODAJ HOSPODÁŘSKÉ KOMORY HL. M. PRAHY

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA
HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

Téma: Rozhýbeme Evropu?

Jan Hrušínský: Lásku k divadlu jsem zdědil po předcích

Školy opět ožívají projektem Řemeslo žije

ŽENA SI V BYZNYSU MUSÍ ZÍSKAT DŮVĚRU

Rozhovor s ministryní průmyslu a obchodu Martou Novákovou

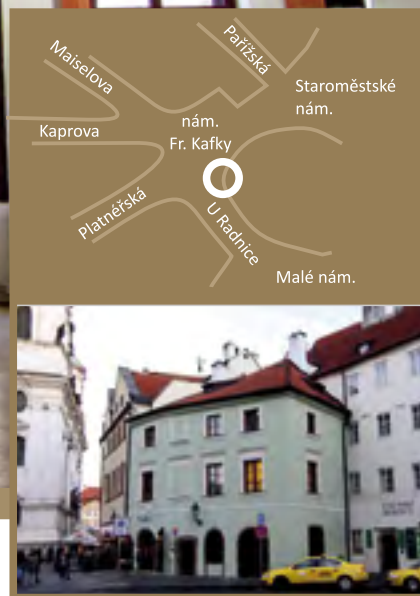
Pronájem konferenčních prostor

Zasedací místnosti Hospodářské komory hl. m. Prahy
Náměstí Franze Kafky 7, Praha 1

Exkluzivní konferenční prostory v nejužším centru Prahy

- prostory k pronájmu se nachází v sídle Hospodářské komory hl. m. Prahy
- jedná se o reprezentativní historickou budovu v těsné blízkosti Staroměstského náměstí, 100 m od stanice metra Staroměstská
- velká zasedací místnost je umístěna v prvním patře, malá ve třetím patře
- velká zasedací místnost nabízí variabilní uspořádání sezení
- místnosti disponují potřebným technickým vybavením
- po předchozí dohodě zajistíme také cateringové služby

kontaktní osoba
Alexandr Fikart
tel.: 224 818 197
mail: fikart@hkp.cz

ceny od 1.920 Kč / 6 hodin (bez DPH)

velká zasedací místnost

maximální kapacita 50 osob
uspořádání:
divadlo, školní, U
promítací technika, flipchart

malá zasedací místnost

maximální kapacita 15 osob
uspořádání:
stůl, neformální sezení
projekce na LCD, flipchart

www.hkp.cz

Editorial

Vážení čtenáři,
jsem velice rád, že tentokrát představujeme v titulním rozhovoru osobnost, které si vážím a mám tu čest být jejím bývalým kolegou ve strukturách Hospodářské komory ČR. Současná ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková působila jako viceprezidentka Hospodářské komory ČR a prezidentka Svazu obchodu a cestovního ruchu. Dobře proto vím, že je to osobnost na svém místě, která má v podnikání vždy jasný cíl a dokáže jít za jeho naplněním usilovnou a tvrdou prací.
Těší mě také, že se od podzimu do škol opět vrací projekt Cesta za řemeslem. Aktuálně ho podporuje třeba Městská část Praha 3, ale více se dozvíte v rozhovoru se starostou zmíněné městské části Alexandrem Bellu. HKP je ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy zapojena i do další aktivity na podporu řemesel pro pražské školáky, ale o tom vám více poví kolega Ing. David Janata. Vašemu zájmu by určitě neměl uniknout ani článek Rozhýbeme Evropu, za jehož realizaci v naší zemi stojí Česká komora fitness a věřím, že drtivou většinu Evropanů skutečně přivede k pohybu a zdravému životnímu stylu. Využijme ho proto jako inspiraci a přeji příjemné čtení.

*Roman Pommer,
předseda představenstva HKP*

4
Rozhovor s ministryní
průmyslu a obchodu
Martou Novákovou

8
Nový projekt podpory
odborného vzdělávání míří
do pražských škol

14
Lásku k divadlu jsem zdědil
po předcích

28
Musíš se naučit řemeslu!

OBSAH

Žena si v byznysu musí získat důvěru	4
Nový projekt podpory odborného vzdělávání míří do pražských škol	8
Chcete mít kreativní dítě?	9
Řemeslo začíná být populární	10
Rozhýbeme Evropu?	12
Lásku k divadlu jsem zdědil po předcích	14
Zakroužíme na okruhu?	17
Znáte DNA vaší firmy?	20
„Bezpečnostní sekce při HKP“	24
„Okouzující Hunan“ aneb konference s účastí zástupců HKP	25
Co trápí onkologicky nemocné z pohledu systému?	26
Musíš se naučit řemeslu!	28

KONTAKT:
Hospodářská komora hl. m. Prahy
nám. Franze Kafky 7, Praha 1
tel.: (+420) 224 818 197-8
e-mail: hkp@hkp.cz, www.hkp.cz

ŽENA SI V BYZNYSU MUSÍ ZÍSKAT DŮVĚRU

Je přímá a na první pohled vnímáte, že v životě i podnikání je zvyklá hrát férovou hru. Ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková nikdy nic zadarmo nedostala. Dobře proto ví, že v podnikání je důležité mít vizi a sny a jít za nimi tvrdou prací. Jen tak je možné získat si důvěru kolegů v byznysu, kde to má žena dodnes stále poněkud složitější.

V roce 2016 jste byla oceněna jako podnikatelka roku. O dva roky později jste se stala ministryní průmyslu a obchodu. Byl to velký skok?

Samozřejmě, že je to životní změna, nad kterou musíte zodpovědně přemýšlet. Mám ale za sebou osobní zkušenosti z podnikatelského prostředí. Ty dobré, ale samozřejmě i ty, na které by člověk rád zapomněl. Ale jsou k nezaplacení... A neméně důležité poznatky z působení v pozici prezidentky Svazu obchodu a cestovního ruchu a viceprezidentky Hospodářské komory ČR. Mohu se tedy opřít o důvěrnou znalost podnikatelského prostředí, které jsem poprvé okusila již v roce 1989. Mohu se opřít o dlouholeté osobní kontakty s osobnostmi našeho podnikatelského života, průmyslu i politiky. A má práce v profesním svazu a Hospodářské komoře mi zase dala jistý nadhled a jiný úhel pohledu, než jaký jsem na řadu věcí měla jako podnikatel.

Proto jsem se rozhodla po krátkém zvažování všech pro a proti nabídku pana premiéra Andreje Babiše přijmout. Ministr podle mne musí být především člověk s vizí, který dokáže přesvědčit své spolupracovníky o její správnosti. Je důležité, aby jí přijali, vzali za svou. To je polovina úspěchu. Již v době, kdy mne pan premiér oslovil, jsem věděla, čeho bych chtěla dosáhnout. Takže mé rozhodování vlastně nebylo tak složité. Jsem ale přirozeně v poněkud jiné pozici než dosud, s daleko větší zodpovědností a pod větším drobnohledem médií. Ale já se vždy chovala zodpovědně a jsem zvyklá nad svými kroky přemýšlet.

Vzdala jste se kvůli tomu i postu viceprezidentky HK ČR a prezidentky Svazu obchodu a cestovního ruchu. Jak těžké bylo takové rozhodnutí pro

respektovanou podnikatelku vašeho formátu?

Celý život se skládá z větších či menších výzev. A toto byla výzva z nejvyšších. Vyčítala bych si, kdybych ji nepřijala, protože celý život jsem zvyklá před výzvami neuhýbat... Měla jsme nespornou výhodu v tom, že díky svým dosavadním zkušenostem z podnikání, ale i práci ve svazu a komoře, jsem měla jasnou představu, co je potřeba v oblasti průmyslu a obchodu udělat, co potřebují malí a střední podnikatelé, a jakou roli v tom jako ministryně musím sehrát.

Naší ekonomice se nesporně daří. Daří

„Na vojenský dril a přísnost výchovy svého tatínka vzpomínám s láskou. Víte, jak se mi to později hodilo v podnikání?“

se exportu, firmy mají chuť investovat, i když je poněkud dusí nedostatek kvalifikované pracovní síly. Ale mohli bychom na tom být výrazně lépe, kdyby stát dokázal především malým a středním firmám - kterých je mezi podnikatelskými subjekty drtivá většina - usnadnit jejich snažení nastavením férového podnikatelského prostředí a hlavně postupným snižováním byrokracie. Podnikatelé mají podnikat, vymýšlet, tvořit, generovat zisk a smysluplně investovat, ne stát na úřadech.

Ale abych se ještě vrátila k vaší otázce: Na roky, které jsem prožila v čele Svazu obchodu a cestovního ruchu i jako viceprezidentka Hospodářské komory, se nedá zapomenout. Setkala jsem se za tu dobu opravdu s množstvím vynikajících pracovníků lidí a navázala řadu přátel-

ství. A věřím, že jsem si díky nim získala i respekt mezi muži. Přeci jenom byznys je stále spíše mužská záležitost a ženy to v něm mají trochu těžší, než si získají důvěru.

K vašim cílům patří, jak už jste uvedla, snaha zlepšovat zdejší podnikatelské prostředí. Je podle vás v naší zemi hodně co zlepšovat?

Nepochybně vždy je a bude co zlepšovat. Mým cílem je, a s tím jsem také funkci ministryně přijala, a od nástupu do funkce to říkám snad patřičně nahlas, aby se stát přestal chovat ke slušným pracovním lidem tak trochu macešsky a abychom maximálně urychlili snižování byrokratické zátěže malých a středních podnikatelů. Žijeme v jedenadvacátém století a k dispozici máme dokonalé technické prostředky pro elektronizaci veřejné správy tak, aby odpovídala potřebám Společnosti 4.0. Musíme podporovat efektivnější sdílení dat, odstraňovat duplicitu údajů i kontrol, kontinuálně vyhodnocovat daňové zátěže zejména u malých a středních podniků a posílit oblast služeb a obchodu.

Nechci vlastně nic jiného, než naučit stát i podnikatele efektivně využívat v každodenním životě moderních technologií. A snažím se motivovat i své kolegy, aby se jejich pozornost zaměřila skutečně na efektivní digitální ekonomiku. Přinese zjednodušení a úsporu času, který mohou podnikatelé i úředníci věnovat důležitější práci, i úsporu prostředků, a to především ze strany státu.

Bude naplnění takového cíle náročné?

Nečekám, že to bude jednoduché, ani že to půjde hned, ale technologie a efektivní technická řešení již existují. Ještě musíme najít všeobecnou vůli. Už nyní

například chceme do konce letošního roku registr živnostenského podnikání propojit s Portálem občana, který usnadní podnikatelům elektronické podání. Data do Jednotného registračního formuláře se automaticky přeberou z veřejné části živnostenského rejstříku a ze základních registrů. Podnikatel je tak nebude muset vyplňovat a bude pro něj snazší ohlásit živnost či požádat o koncesi.

Snažíme se i o zpětnou vazbu, a sice získat přímo od podnikatelů jejich názory a zkušenosti se státem a administrativní zátěží a využívat jejich názorů. Proto jsme například především pro malé a střední podnikatele zřídili web www.zjednodusujeme.cz. Jeho prostřednictvím nám mohou posílat svoje tipy a nápady na snižování administrativní zátěže.

Podnikatelé si dnes naopak stěžují na značnou administrativní zátěž. Lze jim v současném právním i politickém chaosu vůbec pomoci?

Jak už jsem uvedla opakovaně ve více rozhovorech, nevidím jediný důvod, aby při dnešní propojitelnosti státních institucí a technickém zázemí podnikatelé neustále a do značné míry zbytečně obíhali úřady. Měli by pracovat, podnikat, a ne ztrácet čas ve frontách na úřadech. V digitalizaci státní správy proto vidím obrovskou příležitost pro zefektivnění činnosti podniků, ale především malých a středních podnikatelů.

Ale vy se spíše ptáte na politickou vůli chtít digitalizaci skutečně urychlit a investovat do ní smysluplně. Ale dobře zvládnutá digitalizace přeci přinese benefity nám všem, celé společnosti, nejen těm podnikajícím. Zpružnění, zrychlení a zefektivnění práce státu, úřadů, přeci nemůže znamenat nic jiného než profit časový, finanční a zvýšení kvality života. A ukažte mi jediného politika, který řekne: Ne, tohle já nechci, já chci kráčet zpět a stát fronty kvůli razítku. Pro digitalizaci by měl být podle mne každý zodpovědný politik, každý zodpovědný podnikatel, každý zodpovědný občan. Protože jestliže nezačneme co nejdřív a opravdu smysluplně zrychlovat oběh dat a rušit nesmyslná nařízení a povinnosti, ujede nám vlak. Už dnes se můžeme v mnohém učit třeba od pobaltských

republik, které stály na startovací čáře daleko za námi a jsou menšími ekonomikami, než je ta naše, přesto jim to záviděníhodným způsobem funguje.

Stále platí, že chcete zpřísnit například EET?

Jednoznačně. Já jsem, a to říkám jako bývalý podnikatel, elektronickou evidenci tržeb vždy plně podporovala. A byla jsem zastáncem daleko přísnější dikce zákona tak, aby platil skutečně pro všechny a hned. Pak by se zbytečně a komplikovaně neřešilo, že někdo dostane výjimku a někdo ne. A nepřispívá to rovnému, jasnému a přehlednému prostředí v podnikání, po kterém volám a které by u nás řadu problémů zjednodušilo.

„Podnikatelé mají pracovat, podnikat, ne ztrácet čas ve frontách na úřadech.“

Firmu SLUNO jste spolu s manželem zakládali těsně po revoluci. V nejistém právním prostředí, s nulovou podnikatelskou zkušeností. Dnes je roční obrát U & SLUNO 180 miliónů a má 120 zaměstnanců. Jaký je recept na takový podnikatelský úspěch?

Já nemám ráda fráze. Ale jediný

recept, který mám, je mít vizi, jíž věřím, a jdu vlastní tvrdou prací za její realizací. Mít sen. A sílu a pracovitost si ho splnit. A mít i to příslovečné štěstíčko. Být v pravou chvíli na pravém místě. My jsme s manželem a kamarádem zakládali firmu už v roce 1989 a SLUNO je vlastně zkratka prvních písmen našich příjmení. Neměli jsme kapitál, neměli jsme zkušenosti, ale věděli jsme, co chceme. Tehdy stál na Západě počítač přes čtvrt milionu korun, a my jezdili na pracovní schůzky ojetou škodovkou stodvacítkou na půjčku. Ale měli jsme to, o čem hovořím – vizi, plán, jak ji realizovat, a štěstí, že jsme narazili na seriózní partnery. A možná i trochu mladické drzosti, když jsme poprvé psali do společnosti Oracle v Silicon Valley, že máme zájem o jejich software. Za šest let už jsme měli třicet zaměstnanců...

Vzpomenete si z těch let na období, kdy jste třeba všechno chtěla vzdát?

Samozřejmě, krize k ekonomice, stejně tak jako k podnikání, a ostatně i k životu, nezbytně patří. Zažila jsem rok, kdy padla banka, v níž jsme měli uloženy firemní prostředky. To byl podzim roku 1997. V Ostravě jsme předtím koupili dům a pracně ho zrekonstruovali pro potřeby firmy. A v červenci přišly povodně. Voda byla do prvního patra. Někdy se to zkrátka sejde, že zvažujete, jestli má smysl jít dál. Ale horší než krachy a povodně může být krize vztahů

a rozdílnost cílů, která potkala i nás, tři společníky ve vedení firmy, kterou jsem já jediná chtěla dále intenzivně rozvíjet. Vyřešili jsme to tím, že jsem společnost odkoupila a nadále řídila a budovala sama...

Narodila jste se na slovenské Kysuci. Je to krásný, ale tvrdý kraj. Jakým způsobem člověka formuje nejen místo, ale třeba i tatínkova vojenská výchova?

Víte, je to dětství a nedá se na ně vzpomínat jinak, než s láskou. Moji rodiče oba pocházeli z velmi skromných poměrů, oba byli ze šesti sourozenců. Já ze tří dětí. Do první třídy do vesnické pětitřídky jsem chodila v zimě v létě pěšky, napřed z kopce, a po škole zase pěkně hore do kopce. Pak jsme se ale hodně

stěhovali, protože tatínek byl voják z povolání a posouvali ho po posádkách Západního vojenského okruhu: Na Moravě Holešov, Lipník nad Bečvou, Hranice na Moravě, pak zas na druhém konci republiky Bor u Tachova, zpátky na východ Frenštát pod Radhoštěm...

A tady se odehrávaly životní situace, které jako by vypadly z Pelíšků. To mohli klidně natočit u nás doma... Tady nás ale také zastihl osmašedesátý rok. Ano, ráno byly denní rozkazy a večer kontrola plnění. Vzpomínám na to s úsměvem a láskou. Ale víte, jak se mi ten dríl a přísnost sama na sebe potom hodily v podnikání? Tady nás ale zastihly i méně úsměvné chvíle, když tatínka, protože nesouhlasil se vstupem vojsk, vyhnali z armády

do zálohy a on rok na to zemřel. Já jsem pak studovala Střední ekonomickou školu spojů v Opavě a potom mne z politických důvodů nevzali na vysokou. Pracovala jsem na poště, v Tesle Rožnov, tam jsem vstoupila do odborů a zkusila, tentokrát již úspěšně, Vysokou školu báňskou v Ostravě, obor systémové inženýrství. A tady jsem také poznala svého budoucího manžela. Život je zkrátka pestrý a každá zkušenost, i ta na první pohled negativní, se vám někdy v životě hodí.

Hospodářská komora hl. m. Prahy se zasazuje o podporu řemesel. Jak společnost řemesla vnímá? Náš projekt Cesta za řemeslem se snaží oslovit celé rodiny, které volný čas mohou prožít společně tak, že si vyzkou-

šejí řemeslné dovednosti v některé z pražských odborných škol. Má podobná aktivita pro podporu řemesel smysl?

Nepochybně. To je přesně to, co potřebujeme. Vynikající nápad, zapojit do výběru budoucího povolání celou rodinu. Protože, co si budeme povídat, minimálně o výběru střední školy rozhodují spíše než čtrnáctileté děti jejich maminky. A je tedy nutné, aby rodiče budoucích středoškoláků měli nejen informace, ale i osobní zkušenost s tím, jaký obor a s jakou budoucností by jejich děti mohly studovat. Musíme rozbourat obecně zažitý trend, že kancelář je pro budoucnost dítěte lepší než dílna. Tak tomu už dávno není. Technické obory, do kterých budou stále více zasahovat prvky Průmyslu 4.0, neznamenaají montérky a ruce od oleje. Znamenají získat technický základ, mít vlastnosti jako je pracovitost, kreativita a slušnost, a pak nabídnou obrovské příležitosti na trhu práce. Takové, jaké absolventi humanitních oborů momentálně nemají. Je třeba, aby si společnost uvědomila, že technické vzdělání dnes na trhu práce znamená obrovskou výhodu.

A řemeslo mělo vždycky zlaté dno. I loňský průzkum Asociace malých a středních podniků a živnostníků jasně ukázal perspektivu a příležitost, které řemesla u nás mají. Jaká je po nich poptávka, jak stoupá jejich důvěryhodnost a jak je společnost více a více uznává a respektuje.

Už první pokusy o přiblížení technických oborů, jakými byl třeba Rok technického vzdělávání, který pořádal ve spolupráci s MPO Svaz průmyslu a dopravy ČR, naznačily změnu zájmu absolventů základních škol směrem k technickým oborům. A je potřeba v těchto aktivitách smysluplně pokračovat tak, jak to činí váš projekt. Změna myšlení dětí a jejich rodičů, poznání toho, že řemeslo či technický obor jsou správnou volbou, tak přizpůsobení našeho vzdělávacího systému a rozjezd duálního vzdělávání jsou dlouhodobou záležitostí. Ale naše služby a průmysl potřebují šikovné české ruce a chytré hlavy co nejdříve...

Text: Alena Štrobová
Foto: archiv

NOVÝ PROJEKT PODPORY ODBORNÉHO VZDĚLÁVÁNÍ MÍŘÍ DO PRAŽSKÝCH ŠKOL

V červnu v Praze odstartoval projekt, který získal podporu díky Operačnímu programu Výzkum, vývoj a vzdělávání. V nadcházejících třech letech přinese čerstvý vítr a příznivé změny pro polytechnické vzdělávání v našem hlavním městě a hlavně oživí trend, který HKP podporuje už dlouhodobě – řemesla. Manažerem projektu za HKP je Ing. David Janata.

Co všechno mohou pražské školy od nového projektu očekávat?

Před časem nastartovala projektem Řemeslo žije! Hospodářská komora hl. m. Prahy úspěšnou spolupráci s Odborem školství Magistrátu Hlavního města Prahy. Primárním cílem v té době bylo oživení řemesel a podpora technického vzdělávání v oborech s výučním listem. Díky projektu se nám podařilo o tématu nejen více hovořit, ale do hry byli větší měrou vtaženi také podnikatelé a postupně se skutečně dařilo vzbudit větší zájem o technické profese. Projekt, který se dočkal celkem třech navazujících pokračování, umožnil vznik velice úspěšných aktivit.

Můžete uvést některé z nich, kterým se podařilo vstoupit do obecného povědomí?

Určitě mohu uvést například originální princip soutěží Sollertia. Žáci tady nesoutěží mezi sebou, ale dostávají možnost porovnat své dovednosti přímo s fachmanem z praxe. Zájem určitě vzbudil třeba i koncept TOP Kempů, kdy žáci zdokonalují své dovednosti přímo v prostředí podniků. Pracují tu s exkluzivními

materiály, přístroji, či postupy, ke kterým se běžně ve školách nedostanou. V neposlední řadě pak vznikl koncept tzv. Polytechnických hnízd, která vracejí do hry dříve typické dílny pro základní školy. Pokračování výše uvedených aktivit a také celá řada novinek je pak součástí programu aktuální spolupráce Hospodářské komory hl. m. Prahy a Ma-

„Jednotlivých aktivit se za tři roky zúčastní více než 30 tisíc žáků.“

gistrátu HMP. Projekt zaměřený na implementaci Krajských akčních plánů podpory odborného vzdělávání se navíc soustředí nejen na čistě učňovské obory, ale otevírá prostor dalším technickým oborům. V následujících třech letech přinese polytechnickému vzdělávání na území Prahy podporu v celkovém objemu přesahujícím 250 mil korun. Stane se tak díky financování z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Jak velkého počtu škol se nový projekt dotkne?

Zapojíme široký okruh škol od mateřských, až po střední. Jednotlivých aktivit se za tři roky zúčastní více než

30 tisíc žáků. Pro ilustraci vám uvedu některé z nich. V našem nejnovějším projektu budou skvěle vybavené dílny umístěny přímo v prostředí středních škol. Základní školy tak s využitím těchto hnízd mohou postupně polytechnickou výchovu vracet do svého programu, aniž by složité investovaly do vybavení vlastních dílen a zajištění vyškoleného personálu. Vedle běžných „dílen“ přitom zavádíme ze strany podniků velmi žádaný program robotiky.

Nevytratí se tak některé z dřívějších zajímavých trendů?

Vůbec ne, spíše naopak! Třeba v praxi osvědčenou soutěž žáků Sollertia poprvé otestujeme v celorepublikovém i mezinárodním klání. Celkem 48 tříd pražských škol se změní v moderní centra interaktivní výuky, které pomohou zavádět do pedagogické praxe moderní technologie a postupy. Centra navíc výrazně podpoří vzájemnou spolupráci škol, které moderní technologie postupně zařazují do svého vybavení.

Co znamená zajímavý koncept PolyTechBusu?

Koncept PolyTechBusu přiveze řemeslo přímo k našim nejmenším! Skupina profesionálů bude realizovat akce, které pomocí her a soutěží zavedou žáčky

z našich školek a prvního stupně ZŠ do světa vybraných technických profesí. Učitelům je určený vzdělávací program zaměřený na inovativní metody podpory čtenářské a matematické gramotnosti. Založíme portál „Mapa Otevřených škol“, který na jednom místě nabídne platformu pro sdílení informací mezi školami, veřejností, zájemci o studium, žáky, i pedagogy navzájem.

Jaké budou ze strany HKP první konkrétní kroky na podporu startu nového projektu?

HKP je jako jediný partner projektu zapojen průřezově do všech aktivit. Už od října začnou navštěvovat základní školy první Polytechnická hnízda, otevřená v pilotním provozu. Otevírání dalších bude v rychlém sledu následovat. Do konce roku se nastartují v podstatě všechny aktivity projektu, s výjimkou

Center interaktivní výuky. Jejich dobudování plánujeme na příští rok.

Jak dlouho se nový projekt na pražských školách bude realizovat?

Ukončení realizace projektu plánujeme na květen 2021. Veškeré pořízované technické vybavení bude pražským žákům sloužit i nadále, stejně jako například portál Mapa otevřených škol. V neposlední řadě je třeba uvést i to, že v Praze se stalo dobrým zvykem prověřené aktivity, které se během realizace projektů osvědčí, zahrnovat do běžného života pražských škol i po ukončení financování z evropských prostředků.

-hkp-
Foto: Shutterstock

CHCETE MÍT KREATIVNÍ DÍTĚ?

Jděte s ním na Cestu za řemeslem! Třeba právě do Střední průmyslové školy dopravní v Praze 5, kde studenti v minulých dnech vytvářeli andělské kreace v rámci projektu Edward. Smysluplná akce znamená „Den bez úmrtí na silnici“.

Potěšilo nás, že studenti jedné ze středních průmyslových škol, která se účastní projektu HKP Cesta za řemeslem, jsou invenční a vnímaví i mimo školní lavice. Studenti Střední průmyslové školy

dopravní v Motole se pustili naplno do úžasné preventivní akce! Zapojili se do projektu agentury Tispol a vtáhli do jeho realizace i své učitele odborné výuky. Společně navrhli a pod vedením mistra Petra Tesaře z Dopravního podniku hl. města Prahy vyrobili 17 symbolických andělů za každou oběť dopravní nehody v Praze v uplynulém roce. Sami se vydali do ulic s preventivní andělskou akcí. Oslovovali kolemjdoucí, upozorňovali na to, že někdy stačí jen malý okamžik a poznáme křehkost života v jeho plné síle. Bohužel, často s těmi nejtragičtějšími důsledky.

Studenti sami anděly navrhli a vyrobili, ale oslovili navíc i BESIP a Policii ČR

a k tématu uspořádali zajímavou besedu. Klobouk dolů! Velice si vážíme nápadu i jeho realizace. Jde o podnět, který by k zamyšlení měl přivést každého z nás.

Od nás to berte i jako malý tip – od října opět můžete se svým dítětem přijít do některých z pražských středních odborných škol a vyzkoušet si řemesla podle chuti. V rámci Cesty za řemeslem tak poznáte nejen skvělé řemeslníky a mistry svých oborů, ale právě i podobně vnímavé a šikovné studenty. A co víc si můžete přát?

Více na www.cestazaremeslem.cz

-hkp-
Foto: archiv

ŘEMESLO ZAČÍNÁ BÝT POPULÁRNÍ

Od roku 2014 je zastupitelem hlavního města Prahy a od června 2018 starostou městské části Praha 3. Aktivně se snaží podpořit propagaci řemesel na základních školách a přináší tím nové trendy pro zkvalitnění základního školství. Jaký má Alexander Bellu názor na řemeslné dovednosti, program Smart City a jaké jsou jeho vize do budoucna?

Pane starosto, podporou projektu Cesta za řemeslem mezi školáky a jejich rodiči ve vaší městské části chcete rozšířit obecné povědomí o řemeslných aktivitách. Proč je to podle vás v dnešní době důležité? Dnešní řemeslníci stárnou a nová generace pracantů nepřichází. Před takovými dvaceti lety rodiče říkali svým dětem: „Dobře se uč, abys nemusel pracovat rukama.“ A věděli proč, systém byl nastavený tak, že úředníci

byli lépe placení než zedníci, kteří k tomu všemu chodili unavení domů a tam je mnohdy čekala ještě další fyzická práce. Myslím, že teď už je to jinak. Sedavá zaměstnání jsou někdy ohodnocena i hůř než instalatér, který dostane 200 korun za hodinu. Samozřejmě to ale není pravidlem. A jedno-duše, řemeslo je důležité prostě proto, že kromě schopných analytiků, učitelů nebo účetních, potřebujeme i šikovné mechaniky, kominíky a doručovatele.

A ani jeden z nich nesmí být veřejností vnímán nebo se sám cítit méněcenně. Uvědomme si, že jedno bez druhého nemůže fungovat.

Myslíte si, že po letech určité stagnace řemeslo začíná být opět moderní?

Se slovem moderní bych byl opatrný. Jsou skupiny mladých lidí, které cítí, že vyšší hodnotu pro ně mají věci, které si sami vyrobí. Pro svoji potřebu jsou schopni si doma leccos opravit, nebo pomoci kamarádům. Báľ jsem se doby, kdy mezi námi nebudou ti dědečci, kteří berou své vnuky do dílny a učí je zručnosti. Teď vidím, že mladí lidé, kteří mají snahu si něco opravit či vyrobit, si najdou návod na internetu. A pak se s tím pochlubí známým. To je v pořádku. Cítím v tom pochopení faktu, kdy si uvědomujeme, že je rozhodně lepší výrobek, který je kvalitní nebo ten, který si raději opravíme, než abychom ho vyhodili. A v tomhle možná řemeslo začíná být populárnější. Lidé dávají přednost domácí limonádě před její chemickou variantou z velkovýroby, do bytu si vyrobí stůl z palet a tak dále. To, že se někdo v patnácti letech rozhodne, že bude studovat určité řemeslo, se sice děje, ale moderní to není. Na jednu stranu je to škoda.

Co podle vás obecně schází našemu vzdělávacímu systému a co byste rád v této oblasti změnil?

Obrovskou váhu přikládám samotným učitelům, nejen jejich vzdělání a schopnosti, ale i jejich osobnost má velký a důležitý vliv na rozvoj studentů. Vyu-

čující může být brilantní teoretik, ale když mu chybí charisma a empatie, žáky toho moc nenaučí. Musí také být spokojený a dobře zaplacený. Učitelům a dalším potřebným profesím chci dát k dispozici třeba služební byty. Kromě toho vidím hlavní důležitost ve výuce cizích jazyků, myslím, že by se měl každý žák naučit alespoň dva. Ne ale tak, že dostane hromadu učebnic a pracovních listů. Kromě česky mluvícího vyučujícího by měl se školáky konverzovat rodilý mluvčí a aktivně se na výuce podílet. Dále má velký potenciál spolupráce se zahraničními školami, výměnné pobyty a využívání nových technologií ve výuce, na tom všem pracuji a nepřestanu. Teď se spojm s řediteli škol a školek a společně s nimi chci sestavit výhled investičních akcí potřebných pro bezpečný chod a rozvoj škol. Chci, aby školy v Praze 3 byly nejlepší ve městě. Udělám pro to vše, co budu moci.

Dětství jste prožil v Itálii. Můžete posoudit, v čem je italská a naše společnost jiná?

Italská společnost je obecně mnohem více otevřená, běžně se diskutuje například o politice. O politiku se obecně zajímá mnohem více lidí a je součástí každodenního života. Klade se také velký důraz na rodinu. Je normální, že se celá široká rodina pravidelně setkává a diskutuje o všem možném.

Ve velké míře se snažíte aplikovat moderní metody Smart City ve vaší městské části. Kdy bude podle vás naše metropole opravdu „Smart“?

Ať se to týká infrastruktury, dopravy nebo služeb pro občany, u nás, v Evropě a ve světě stále objevujeme nové možnosti a způsoby, jak zjednodušit a zpříjemnit život a zároveň zefektivnit stávající systém a technologie. Smart city je projekt, který nám

umožní žít lépe, ale nelze vše spustit naráz. Začínáme postupně, třeba inteligentními semaforey, které samy dokáží vyhodnotit, kde se tvoří kolony a zařídí lepší průjezdnost městem. Další kroky jsou chytré koše, které poháněny sluneční energií třídí odpad nebo třeba software, který sám najde volné parkovací místo v dané lokalitě. Nesmíme si ale dovolit dát miliony za vymoženost, kterou nemáme vyzkoušenou, musíme propočítat nejvýhodnější varianty a chytré město vytvořit opravdu chytrě. Některé prvky smart city fungují už nyní – máme třeba chytré koše nebo osvětlení, nicméně nás čeká ještě dlouhá cesta.

S jakou představou jdete do nadcházejících komunálních voleb – jak by se Praha 3, ale naše hlavní město obecně měly postupem času proměňovat?

Mám vize a plány, na kterých jsme v červnu s obrovským nadšením začali pracovat a osobně si přeji, abychom v tom mohli pokračovat. Na týmu lidí, se kterým tvoříme koalici, si vážím toho, že pouze nesedí na radnici a neuzívají si svých pozic, ale opravdu pracují a mají zájem na tom, aby se nám v Praze 3 žilo co nejlépe. Všichni k ní totiž máme silnou citovou vazbu a stejně tak víme, co nás jako občany trápí. V Praze tři žijeme všichni už několik let a víme, že bude naší adresou i do budoucna. Chceme tu mít čisto, cítit se v bezpečí, chceme mít více parkovacích míst, kvalitní školy a metro D. To jsou zájmy nás, občanů Prahy 3, a my máme tu možnost je prosadit. Poneseme zodpovědnost za to, že dokážeme mít vyrovnaný rozpočet, kvalitní zdravotnictví, postaráme se o seniory a hendikepované, mladým poskytneme bydlení a podpoříme jejich i naši společnou budoucnost.

-hkp-
Foto: Shutterstock a archiv

ROZHÝBEME EVROPU?

Nový projekt Let's #BEACTIVE má za cíl rozhýbat Evropu. Věříme, že to půjde! Už proto, že se do něho zapojila i Česká komora fitness.

Nový projekt si klade nemalé cíle. K pohybu chce přivést až 60 000 Evropanů.

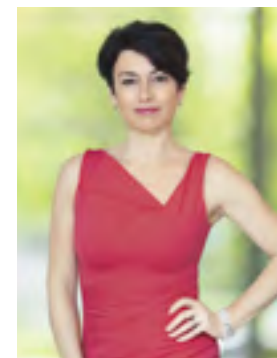
Probíhat bude od ledna 2018 do prosince 2020 v osmi zemích Evropy. Zaměří se na neaktivní dospělé ve věku 18-55 let a do hry vtáhne přes téměř 500 fitness center.

Motivační aktivita bude vycházet ze speciálně strukturovaných šestitýdenních cvičebních intervencí, které mají geniální cíl. Pomohou motivovat účastníky k dlouhodobému zdravému životnímu stylu! A co si v současné době hektického života a sedavých zaměstnání můžeme přát víc?

Je logické, že do programu jsou zapojeni i odborní personální trenéři v cen-

trech, kteří jsou připraveni poskytnout účastníkům další motivační a behaviorální podněty. Klíčových pro účastníky projektu bude dalších šest měsíců. Během té doby budou totiž sledováni na zkušebních setkáních a v rámci pohybových aktivit rozhodně nebudou moci nic ošidit. Úroveň jejich aktivity bude plných šest měsíců zaznamenávána prostřednictvím osobních mobilních telefonů.

**Jana Havrdová je prezidentkou České-
ho svazu aerobiku
a fitness FISAF.cz
a prezidentkou Čes-
ké komory Fitness.**

Nový projekt ji oslovil. „Let's #BEACTIVE je krásný projekt, který si dal za cíl přivést k pohybu tisíce neaktivních Evropanů,“ říká. „Je inspirován podobným úspěšným projektem z Velké Británie a já pevně věřím, že bude i nás, Čechy, bavit. Velkým pomocníkem by se měla stát i unikátní LBA mobilní aplikace, která bude nejen pomáhat monitorovat celodenní pohybové aktivity, ale bude také účastníky projektu motivovat. My Češi máme sport a pohybové aktivity historicky rádi, jen bohužel aktuální čísla o dobré praxi moc nesvědčí. Snad se nám i díky LBA podaří zvrátit negativní společenský trend a opravdu rozhýbeme stovky i tisíce lidí k pravidelnému pohybu.“

Nemáme čas na pohyb?

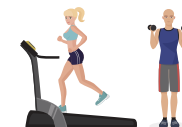
Podle mezinárodní studie Eurobarometr patří Češi skutečně mezi nejlínější národy v Evropě. Zatímco 40 % Evropanů provozuje alespoň jednou týdně nějakou fyzickou aktivitu, u nás je to jen 32 % populace. Podle nových statistik je patrné, že lidé si i přes finanční a geografickou dostupnost sportovišť v okolí bydliště nedokážou najít na pohybové aktivity čas.

V rámci týdne sportu proto dostanou možnost vyzkoušet si nejrůznější druhy sportu a zjistit, který je budou skutečně bavit. Pozitivní na novém projektu je, že zapojit se mohou všichni – bez ohledu na věk, bydliště, původ nebo fyzickou zdatnost.

„Lidé v počátku projektu zjistí, co jim nejvíce vyhovuje, a pak mohou navázat projektem, který je bude motivovat a vést k pohybu i prakticky. Odborníci ve fitness centrech po celé České republice provedou zájemcům celkovou tělesnou diagnostiku, každý dostane plán aktivit a jeho pokroky bude měřit speciálně vyvinutá aplikace,“ doplňuje Jana Havrdová.

Šest týdnů pod dozorem odborníků!

„Jsem ráda, že se do projektu zapojila špičková fitness centra po celé České republice, od Prahy přes Kolín, Ostravu, Litoměřice nebo Rožnov pod Radhoštěm, a to tím nejlepším, co nabízejí. My, Češi, máme sport a pohybové aktivity historicky rádi, jen bohužel aktuální čísla o dobré praxi moc nesvědčí. Snad se nám i díky Let's #BEACTIVE podaří zvrátit negativní společenský trend a opravdu přivedeme stovky i tisíce lidí k pravidelnému pohybu,“ uvádí Jana Havrdová, prezidentka České komory Fitness.

Projekt podporují i známé osobnosti. Jeho ambasadory jsou známý kouč a mentor Jan Mühlfeit a jeho kolegyně Kateřina Novotná, se kterou společně vytvořili projekt Odemykání dětského potenciálu, dále jedna z nejvýznamnějších osobností světa jógy Václav Krejčík, modelka a moderátorka Lucie Křížková, stylistka a módní poradkyně Klára Klempířová nebo moderátor Jan Šimůnek.

-hkp-
Foto: archiv Česká komora Fitness

Pro adepty zdravého životního stylu

- Je čas být aktivní!
- Bez ohledu na váš věk, bydliště nebo fyzickou zdatnost.
- Pojdte cvičit a vezměte s sebou své kamarády, partnery, děti...

Pro odborníky:

Uspořádejte zajímavý program, ukázkové hodiny a nejrůznější pohybové aktivity pro veřejnost ve svém fitness centru, sportovním klubu, na pracovišti, ve škole nebo kdekoli jinde. Ukažte lidem, proč cvičit právě u vás, a hlavně: že pohyb je zábava!

Seznam fitness center zapojených do projektu Let's #BEACTIVE:

Elixír studio Praha, www.elixirstudio.cz
BeFit energy club Příbram, www.befitclub.cz
Fittsport Rožnov pod Radhoštěm, www.fittsport.cz
F45 Training Praha, www.f45training.cz
La Danza Kolín, www.ladanza.cz
DreamFit Chabry, www.dreamfit.cz
HFL Training Center Litoměřice, www.treninkovecentrum.cz
Aerobik studio Orel Dobříš, www.aerobikdobris.cz
Fit marathon Mořinka, www.fit-marathon.cz
Fitness AVE Přerov, www.fitnessave.cz
Studio Silueta Havířov, www.studio-silueta.cz
Další centra najdete postupně na www.komorafitness.cz

JAN HRUŠÍNSKÝ

LÁSKU K DIVADLU JSEM ZDĚDIL PO PŘEDCÍCH

Často na stránkách našeho časopisu představujeme nejružnější možnosti podnikatelských aktivit. Jan Hrušínský je podnikatel, ale přesto i tak trochu výjimka. Jako ředitel Divadla Na Jezerce má přímou zkušenost s branží, která je mimořádně nejistá. Podniká v oblasti kultury.

Divadelní společnost Jana Hrušínského vedete už více než 15 let. Co vám v současném podnikatelském prostředí v oblasti kultury vadí úplně nejvíce?

Zdlouhavá nebo dokonce nulová vymahatelnost práva v ČR. Zažil jsem situaci, kdy naše divadlo s pomocí právníka čelilo několik let brutálnímu ataku ze strany akciových

společností zřízených městskou částí, které po divadle vymáhaly neoprávněné navýšení ceny plynu až o tisíc procent. Čtete dobře. Místo 360 tis., což byla roční cena plynu u Pražské plynárenské, po našem divadle požadovala jistá a.s., zřízená městskou částí, více než 3 miliony korun ročně. A za druhé dlouhodobé zvýhodňování, respektive znevýhodňování

mnoha subjektů, které se zabývají kulturou. Přidělování grantů nebo dotací se stále ještě u nás neřídí objektivními kritérii, ale většinou záleží na subjektivních dojmech nebo dokonce na skrytých zájmech těch, kdo veřejné peníze na podporu kultury rozdělují.

Je krátce před magistrátními a komunálními volbami. Domníváte se, že politiky vůbec zajímá, s čím se podnikatelé potýkají a stojí kultura vůbec v hledáčku jejich zájmu?

Inteligentní lidi kultura zajímá. Ty ostatní, bohužel, ne. S oběma typy takových politiků jsem se mnohokrát setkal. Nechtějte, abych specifikoval, kteří převažují.

Sponzor je pro kulturní aktivity něco jako živá voda. Sám za sebou

v této oblasti máte aktuálně ne příliš dobrou zkušenost. Dokážete tyto problémy překonat?

Se sponzory mám zkušenost dobrou. Fakt, že po deseti letech divadlo opustil generální partner nelze považovat za špatnou zkušenost. To je realita a je třeba ji vzít na vědomí. Rozhodně mám se sponzory lepší zkušenost, než s pražskými grantovými komisemi a některými politiky, kteří rozhodují o rozdělování veřejných peněz na podporu kultury.

Líbí se mi, že si dokážete zachovat tvář a máte odvahu říci svůj názor. Proč si myslíte, že řada lidí podobnou odvahu nemá?

Znepokojuje mě, že vyslovení pravdy je v roce 2018 považováno za odvážné.

Je, protože tím riskujete právě možnosti svého podnikání. Co všechno může vaše divadlo v případě sponzoringu podnikatelům a firmám nabídnout?

Mnohé. Od zadaných představení pro zaměstnance nebo hosty sponzora, přes propagaci značky, kde je celá škála možností, volné vstupy, audio vzkazy před

představením a řadu dalších věcí. Dokladem, že spolupráce divadla se sponzorem je oboustranně výhodná svědčí fakt, že náš minulý generální partner s Divadlem Na Jezerce spolupracoval celých deset let. Kdyby to pro něj nebylo zajímavé, nedělal by to.

Hospodářská komora hl. m. Prahy dost dbá na podporu řemesel. Víme o vás, že jste velmi krea-

tivní. Jak jste na tom s manuální dovedností?

Řídím se pravidlem každému, co jeho jest. Naopak, obdivuji každého, kdo umí a ovládá řemesla, která sám nesvedu. Je jedno v jakém oboru. Jinými slovy, pouštím se jen do věcí, o kterých něco vím a snažím se neradit těm, kteří ví víc, než já.

Pokud byste se někdy mohl rozhodnout pro volbu řemesla, jaké by to bylo?

Divadlo. Zdědil jsem k němu lásku i vědomosti po předcích.

Jaké novinky i oblíbená představení budete prezentovat u vás v divadle v nadcházející kulturní sezóně?

16. listopadu uvedeme pořad Res Publica (neboli věc veřejná) III. Vědomě navážeme na slavná představení předrevolučního Realistického divadla z let 1988 a 1989 Jak jsme nezažili 20. léta a Jak jsme zažili 60.

léta. Přidáváme další titul – Jak bychom nechtěli zažít budoucí léta. Uvedeme ho ke sto letům naší republiky. 24. ledna bude na Jezerce premiéra, na kterou se hrozně těším. V hlavních mužských i ženských rolích uvidíte Jaroslava Duška ve spolupráci s výtvarníkem Petrem Niklem a hudebníkem Ondřejem Smeykalem. Další tituly si zatím nechám pro sebe.

Kde při vašem náročném podnikání čerpáte potřebnou energii?

„..... don't make it bad.

Take a sad song and make it better.

Remember to let her into your heart,

then you can start to make it better.“

Takže inspiraci máme úplně všichni a za rozhovor děkujeme.

-hkp-
Foto: Archiv Divadla Na Jezerce

INZERCE

ZAKROUŽÍME NA OKRUHU?

Na složité téma řešení dopravní situace v Praze vedl nedávno rozhovor místopředseda Hospodářské komory hl.města Prahy František Blažek s Ing. Jiřím Haramulem, starostou městské části Praha- Březiněves a předsedou Výboru pro životní prostředí, infrastrukturu a technickou vybavenost Magistrátu hl. města Prahy. Nejen diskutovaná Blanka, ale třeba i téma dostavby Pražského okruhu k řešení dopravní situace v Praze patří.

Pane starosto, jaký je váš pohled na dnešní dopravu v Praze a její vliv na podnikání, služby a život obyvatel, pře-

devším s ohledem na to, že dnes tolik času trávíme v kolonách?

Čas je to nejcennější, co máme. Platí to v životě osobním i podnikatelském. V tom podnikatelském se dokonce říká, že čas jsou peníze. V každodenních pražských kolonách tak podnikatelé přicházejí o nevyčíslitelné částky. Elektrikář přichází dennodenně o několik zákazníků tím, že místo práce poskakuje po magistrále. Truhlář místo práce v dílně stojí při cestě za zákazníkem v koloně u Bulovky. Kdy se situace zlepší? Na to není snadná odpověď. Sám sebe se ptám, zda je vůbec nějaká šance, že se dopravní situace v Praze zlepší, nebo jsme odsouzeni k životu v kolonách jen proto, že žijeme ve velkoměstě.

CECH MALÍŘŮ, LAKÝRNÍKŮ A TAPETÁŘŮ
S JINDŘIŠSKOU VĚŽÍ VÁS ZVOU NA

VÝSTAVU MALÍŘSKÉHO ŘEMESLA

8. 10. – 25. 11. 2018
DENNĚ OD 10:00 DO 19:00

LETOS JE TO PRÁVĚ 670 LET,
KDY V DOBĚ KARLA IV. VZNIKL Cech malířů

10 PATER KULTURY, ZÁBAVY
A ODPOČINKU V CENTRU PRAHY
www.jindrisskavez.cz

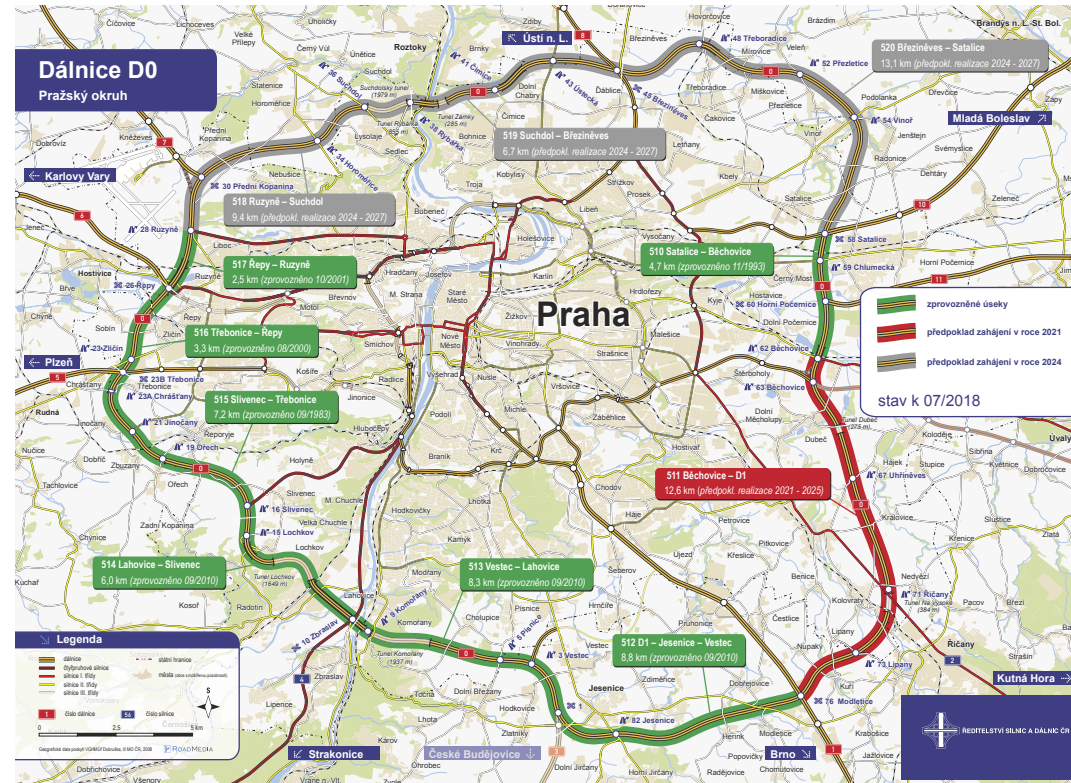
Jaký je váš postoj k nedávno otevřenému tunelu Blanka a s tím související budoucí dostavbě navazující infrastruktury?

Otevřením tunelového komplexu Blanka se situace v souvislosti se zprovozněním nejdelšího městského tunelového komplexu v Evropě mnohde zlepšila. Zvláště na Praze 7 – na Letné, v ulici Milady Horákové, v části Holešovic či Bubenče. Takže ano. Existují dopravní stavby, které nám dokáží čekání v kolonách zkrátit. Z celopražského pohledu je ale Blanka málo. Kromě pozitivních dopadů totiž neúměrně ztížila život lidem z Prahy 8 a Prahy 6. Blanka je totiž pouze část, i když důležitá, celého Městského okruhu. Na Blanku bude navazovat Vlasta, na kterou byl v současnosti vysoutěžený projektant.

Na městský okruh má navazovat Pražský okruh. Dokud nebude hotový celý systém, půjde vždy o určitou formu provizoria. Celý systém okruhů i s příslušnými radiálami, které ho spojují s centrem města, je naplánovaný už několik desítek let.

Jak významný je dle Vás Pražský okruh a jeho dostavba?

Pražský okruh je klíčovou dopravní stavbou, která umožní přejezd z jednoho konce Prahy na druhý, bez nutnosti zdržovat se průjezdem centra. Jeho realizace však vážně i přes to, že jeho jediná trasa je zakotvena v zásadách územního rozvoje hlavního města Prahy a Středočeského kraje a ve schváleném územním plánu. Někde naráží na protesty občanů a nejrůznějších sdružení (Suchdol a jiní), někde na přání majitelů pozemků a nejrůznějších lobbistů. Tyto skupiny zneužívají různé nedokonalosti v příslušných

zákonech a obstrukcemi znemožňují jeho dokončení. To je například vidět u iniciativy bývalého ministra dopravy Antonína Prachaře, který z nejasných důvodů lobbuje za neexistující tzv. severní verzi Pražského okruhu. Tedy za řešení, které vede prakticky celé středními Čechami a nemá žádnou oporu v územně plánovací dokumentaci Středočeského kraje, který s touto variantou nesouhlasí. Taková změna by si vyžádala odložení realizace Pražského okruhu na neurčito! Varianta sever je naprosto nepřipravená jak po stránce projektové, tak po stránce výkupu pozemků (kde je také nejspíš zakopán pes této iniciativy). Celé řešení je tak nesmyslné, že by snad ani nestálo za řeč. Antonín Prachař a jeho iniciativa však

pochopitelně našli podporu u zmíněných občanských sdružení nejen ze Suchdola a může dalšími nekonečnými debatami posunout výstavbu okruhu o další dlouhé roky.

Stejným problémům musí čelit i stavba 511 z dálnice D1 do Běchovic. Optimistické odhady nyní hovoří o „prvním kopnutí“ v roce 2024 a zprovoznění části od Suchdola po mladoboleslavskou D10 v roce 2030.

Poslední část okruhu na jihu Prahy otevřel slavnostně ještě prezident Václav Klaus. Počítalo se s tím, že prezident Miloš Zeman otevře ve svém druhém funkčním období alespoň část okruhu v severní části Prahy. K tomu ale už určitě nedojde. Pokud budou naše nedokonalé zákony umožňovat obstrukcemi blokovat pro Prahu klíčové dopravní stavby a neustále bude dopřáváno sluchu různým lobbistům a iniciativám, otevře další část okruhu prezident, který dnes ještě studuje. Doufáme, že snad alespoň na Vysoké škole a ne na základce... A podnikatelé, živnostníci, řemeslníci i občané budou dál ztrácet svůj čas, peníze a nervy v nekonečných kolonách. A budou se ptát, kdo za to může. Doporučte jim tento článek!

Děkuji Vám za rozhovor
a přeji mnoho úspěchů
František Blažek
místopředseda HKP

František Blažek

zajišťuje na různých úrovních stavební inženýring včetně staveb dopravních. Mimo jiné je též profesně certifikovaný auditor EMS (systém environmentálního managementu v rámci odpadového hospodářství a životního prostředí). Zasedá ve výboru pro životní prostředí, infrastrukturu a technickou vybavenost Zastupitelstva hl. města Prahy, je místopředsedou představenstva HKP a též místopředsedou jejich dvou sekcí: Sekce životního prostředí a Sekce malého, středního a živnostenského podnikání. Je členem HK ČR a členem smírčí komise při HK ČR. Je poradcem prezidenta Česko-Slovensko-Čínské komory. Dlouhodobě se také zabývá činností v oboru parapsychologie.

Narazili jsme na své ekologické limity?

S tématem dopravy souvisí i vliv současné civilizace na zdraví a život člověka. Doc. Bohumír Štědroň hovoří s MUDr. Antonínem Nechvátalem z FN v Motole.

Kam podle vás směřuje současná civilizace?

Naše civilizace narazila na své ekologické limity a bez její zásadní proměny nebude možný její další rozvoj. Procházíme již změnami klimatu, na které má vliv lidská činnost. Varování vědců jsou zlehčována a rozměňována v nekončících diskusích, místo abychom byli předběžně opatrní a zacházeli citlivěji s přírodními zdroji a posouvali jejich využívání ve směru inteligentního průmyslu a společnosti.

Jaký máte názor na současná velkoměsta?

Větší města a život v nich jsou zásadněji ovlivňována automobilovou dopravou, která svými negativními vlivy umrtvuje pouliční život v nich. Ožívají až po její odpovídající regulaci, zajištění kvalitní veřejné dopravy, zeleně, veřejného prostoru a kultury. Také z hlediska veřejného zdraví má přednost člověk před automobily. Urbanistický rozvoj měst by měl být organický ve vztahu k okolní krajině.

Jaká jsou civilizační rizika života ve městech?

Hektický život v moderních městech přináší kromě setrvalého stresu a jeho vlivů na lidský organismus i další civilizační choroby jako jsou atopická onemocnění včetně astmatu, hypertenzi, diabetes a další. Vysoké pracovní tempo vede k vyhřívání nejen manažerů, ale i k ochuzování mezilidských interakcí a vazeb.

Doc. RNDr. Bohumír Štědroň, CSc.

přednáší manažerské řízení na Univerzitě Karlově, Českém vysokém učení technickém a Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů. Je členem Českého svazu ochránců přírody, České manažerské asociace (předseda Prognostického klubu), Hospodářské komory a smíšených obchodních komor a člen klubu Transparency International.

ZNÁTE DNA VAŠÍ FIRMY?

Mgr. Eva Urbanová je autorkou online psychodiagnostického softwarového programu WORKtest. Unikátní program umožňuje efektivní pracovní psychodiagnostiku a komplexní služby v HR v oblasti měření potenciálu osobnosti pro firemní praxi. Eva se do budoucna nebojí dalších výzev. Chce se více zaměřit na firemní DNA.

Jakým způsobem jste se dostala právě k oblasti psychodiagnostiky spojené s firemní praxí?

Stalo se to v podstatě po odchodu ze státní zprávy do komerčního sektoru a při studiu na Masarykově univerzitě v Brně. Začala jsem v té době více pronikat do firemních kultur a struktur a poskytovala tím pádem nejen poradenství, ale i psychodiagnostiku. Způsob, jakým jsem se psychodiagnostice věnovala, byl přirozeným způsobem komunikace pro oblast práce s lidským potenciálem.

Jste autorkou respektovaného systému WORKtest. Jak dlouho vznikl tak, aby dovedl splnit náročná kritéria pro jeden z nejkvalitnějších psychodiagnostických nástrojů na českém trhu?

Vývoj začal prakticky už v roce 1996. Měla jsem tehdy možnost testováním ověřovat hypotézy na velkém vzorku respondentů státní správy a veřejnosti. Po odchodu do komerčního sektoru jsem se spojila s velkými firmami a začala detailně mapovat potřeby velkých, středních i malých firem v oblasti lidských zdrojů. Systém psychodiagnostiky jsem tak mohla od počátku přizpůsobit přímo firemním potřebám, pracovním pozicím a především tomu, co firmy od lidí na jednotlivých pracovních pozicích očekávají. Zaměřovala jsem se na komplexitu, chování a výkon, zároveň ale i na hodnoty a rizikové faktory chování a výkonu. V roce 2004 jsme jako první spustili online psychodiagnostiku s tím, že výsledky byly ihned k dispozici. V té době něco podobného žádný systém neposkytoval. Naše softwarové řešení nám to ale umožnilo, proto se systém mohl dále vyvíjet pro potřeby firemní praxe. V současné době je systém velmi komplexní, úspěšně překročil hranice HR i veřejného sektoru. Komunikace pro oblast práce s lidským potenciálem.

Přijímají současné české firmy psychodiagnostiku jako jednu z cenných metod, která skutečný stav jejich firmy odhalí nebo jsou spíše zdrženlivé?

Ano, jednoznačně ji přijímají! Psychodiagnostika se začala ve velkém

měřítka používat zejména po roce 2009. Na trhu je velké množství nejrozličnějších dotazníků a testů. Jejich nevýhodou ale je snadná možnost stylizace a tím i ovlivnění výsledků, což bylo pro mě nepřijatelné. Skeptický postoj k mnoha dotazníkům a testům

„Můj aktuální cíl je zaměřit se na DNA firem.“

pro jejich neobjektivitu ze stran HR manažerů mně vedl k vývoji projektivního testu, který nepracuje na vědomé úrovni, ale naopak podvědomé úrovni. Tím je stylizace prakticky vyloučená a o výsledky se můžeme s důvěrou opírat.

Dáváte manažerům zároveň i možnost, jak firmu rozvinout a posunout dál?

Ano, WORKtest – psychodiagnostika je základ, nejde jen o to poskytnout nástroj či report. Důležité je ukázat, kde se člověk či tým firmy momentálně nachází, jaké má kvality či limity, kde by měl být a jak a čím ho tam dostat, případně jakou metodu rozvoje zvolit. Tato komplexita uživateli umožní udělat vše v jednom kroku a nabídnout mu efektivní řešení. Nástroj pracuje s analýzou dat a manažerským benchmarkem.

Worktest pomáhá majitelům firem a špičkovým manažerům zařazovat pracovníky na pracovní pozice. Stane se, že test se někdy zásadně změní?

Velký důraz dáváme od počátku na validitu a reliabilitu a koreluje výsledky psychodiagnostiky s mnoha systémy a testy a data zpracováváme v různých standardizovaných softwarech. Přesnost projektivní metody, která pracuje na principech a základech Worktestu je nad 90 %, což dokazují i naše studie. Průběh prezentujeme i na webu, aby měla odborná i laická veřejnost možnost nahlédnout pod pokličku. Navíc každý respondent po vyplnění testu ihned vidí jeho spolehlivost. Po dobu praxe se nestalo, že by se test změnil. Odhalí každé chování, tedy i skryté, kterým jedinec disponuje. Je vhodné diagnostikovat jedince v čase a sledovat jeho vývoj a porovnat ho s normami populace. O kvalitě testu svědčí i mnoho referencí. Systém je zaměřen i na řízení fluktuace a firemní hodnoty. Spolehlivě reaguje na měnící se trendy chování populace napříč generacemi X, Y, Z a podobně.

Jakým způsobem dokáže Worktest pracovat s motivací lidí?

Jednoduše jí změní. Systém pracuje komplexně, najednou je schopen měřit až 300 nejrozličnějších kritérií a jedním

z nich je i motivační audit, který sám o sobě čítá 36 výstupních měřitelných položek. Tím zjistíme identický motivační vzorec jedince, který se v čase může měnit. Uživatel získá skvělý návod jak a čím je vhodné jedince motivovat k výkonu, či změně chování.

Umíme v české praxi ve srovnání se světem lidské zdroje správně využívat?

Neumíme. Je to smutné, ale je to tak. U nás se o lidských zdrojích jen mluví.

Stále slýcháváme, nejsou lidi, ale oni jsou, jen se nepracuje s jejich potenciálem, neboť firmy často neví, koho ve firmě vlastně mají, kdo je její páteří firmy, kdo je chovný a kdo je ten tažný a jak lze využít rizikové faktory chování (které máme všichni) konstruktivně pro výkon a změnu.

„Po dobu praxe se nestalo, že by se test zmýlil.“

Kde vy sama vidíte další možnosti firemní psychodiagnostiky a jaký je váš aktuální pracovní cíl?

Využití psychodiagnostiky, jakékoli, pokud je dobře postavená a standardizovaná na českou populaci, je nikoliv jen ve firemní praxi, ale měla by začít u jednotlivců ve fázi učení se profesí. Měřit potenciál jedince by bylo vhodné již od 5-6 let, aby se dítě mohlo správně rozvíjet na základě vloh, schopností,

dovedností a motivace a naučilo se správně formovat postoje a budovat hodnoty. To jsou totiž ty skutečné lidské zdroje, jejichž jsme každý majitelem. Bohužel, ač je moderní doba plná nových technologií, tak je pořád opomíjený onen lidský faktor „rizikové jednání a chování“. Právě tento faktor je zodpovědný za konečný výsledek. Stroj vám nic neukradne, člověk ano. Proč tedy nevědět, jaké má jedinec schopnosti, jak lépe využít či eliminovat nežádoucí chování v raném věku a do dospělosti vybudovat zralou osobnost. Můj aktuální cíl je nadále zaměřit pozornost na DNA firem. Podle praxe vidíme, jak firmy potřebují znát firemní hodnoty a chování svých lidí v měřených datech, zda jejich firma je agilní, dynamická, stagnující či prochází rozvojem, zda je nutná revitalizace a podobně. Firmy si stále více uvědomují, že lidský faktor je to, co firmu dělá firmou. Buduje navíc její dobré jméno a povědomí.

-hkp-
Foto: Shutterstock, archiv

- Komplexní řešení odpadového hospodářství
- Zimní a letní údržba komunikací
- Dopravní značení
- Údržba zeleně
- Výroba tepelné a elektrické energie

NEPŘEKONATELNÝ SERVIS

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

- 👑 vzdělávání podnikatelů i jejich zaměstnanců
- 👑 podpora podnikání
- 👑 ekonomické hodnocení firem - Rating MSP
- 👑 podpora cestovního ruchu - Praha technická
- 👑 podpora učňovského školství
- 👑 zahraniční vztahy
- 👑 fondy EU
- 👑 podpora exportu

HOSPODÁŘSTVÍ

KONKURENCESCHOPNOST

PODNIKÁNÍ

www.hkp.cz

„BEZPEČNOSTNÍ SEKCE PŘI HKP“

PhDr. Michal Bavšenko působí jako generální ředitel skupiny Fenix Int., je členem představenstva Hospodářské komory ČR a předsedou bezpečnostní sekce při HKP. Je mužem na svém místě, protože jako vrcholový manažer působí v oblasti bezpečnosti už čtvrt století.

Jaké jsou podle vašeho názoru nejdůležitější cíle nové Bezpečnostní sekce při HKP?

Prvotním cílem je určitě rozvíjet bezpečnostní témata, která mají či mohou mít dopad na oblast našeho hlavního města. Důležité je vytvořit reprezentativní sbor, který pomůže rozvíjet předmět bezpečnosti a zvyšovat či zlepšovat bezpečnostní podmínky v Praze. Je nutné podporovat i podmínky k rozvoji podnikání v těchto oblastech. Samozřejmostí je potom snaha o spolupráci s městem na více úrovních (krizové řízení, bezpečnostní odbory, MPČR/PČR, projekty Smart City apod.), práce na legislativě a pořádání odborných akcí pro podporu spolupráce a profesní diskuse.

Jakým způsobem jste si do nově vznikající sekce vybíral spolupracovníky?

Oslovena byla především základna Hospodářské komory hl. m. Prahy, následně i odborníci, jejichž profesní profil je všeobecně znám a jsou zapojeni historicky například v NSK či v legislativním připomínkování Zákona o soukromých bezpečnostních službách. Mou základní myšlenkou je vytvořit funkční, ale i reprezentativní vzorek trhu – skupinu, která bude fungovat na otevřených demokratických principech v etické a profesní rovině.

Máte nějaké aktuální bezpečnostní cíle – co vás očekává jako vůbec první aktivita?

První aktivitou je seskupit a zapojit

pracovně výkonný kádr profesionálů, druhou definovat krátkodobé cíle v mantinelech dlouhodobých. Těmi aktuálně jsou – práce na legislativě (zákon o SBS, zákon o vnitřní bezpečnosti, aktualizace krizových zákonů, prevence ve vyhláškách a stavebnictví), spolupráce s magistrátem (podpora aktualizace jednotlivých strategií a politik bezpečnosti a krizového řízení magistrátu), nebo příprava a realizace odborných konferencí apod.

Děkujeme za rozhovor a držíme palce!

-hkp-
Foto: archiv

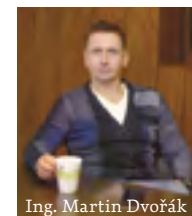
Michal Bavšenko

získal vysokoškolské vzdělání v oblasti bezpečnosti a práva, pedagogiky, andragogiky a managementu. Jeho profesní znalosti jsou rozsáhlé – od techniky, přes ostrahu i cashové služby (mimo chodem vybudoval společnost s 40% podílem na trhu CIT). Pochlubit se může i zkušenostmi s komerčními i státními organizacemi, tuzemskými skupinami i nadnárodními korporacemi. Je rovněž členem představenstva Hospodářské komory ČR (předseda autorizační komise, člen legislativní a bezpečnostní sekce), člen Hospodářské komory hl. m. Prahy a předseda její bezpečnostní sekce, člen prezidia Komory podniků komerční bezpečnosti ČR a působí i jako člen pracovní komise předsedy rady vlády pro hospodářské nakládání s majetkem státu.

Výbor pro rozvoj cestovního ruchu provincie Hunan uspořádal v září v České republice a Polsku podnětnou konferenci, která byla zaměřena na propagaci a marketing v oblasti cestování.

„OKOUZLUJÍCÍ HUNAN“ ANEK KONFERENCE S ÚČASTÍ ZÁSTUPCŮ HKP

Ing. Martin Dvořák

„Z výsledku konference je patrné, že čínské firmy, čínské regiony i vláda podporují vzájemnou koordinaci a spolupráci v mnoha oblastech“, říká předseda Zahraniční sekce HKP Ing. Martin Dvořák. „Je zřejmé, že čínská reprezentace intenzívně prostřednictvím podobných akcí vyhledává partnery na české straně. Zdá se nám, že v první fázi mají největší potenciál firmy, které se pohybují v oblasti cestovního ruchu. Jsem ale přesvědčen o tom, že pouze u toho nezůstane. Další obory budou jednoznačně následovat. Doufám, že HKP by se mohla stát platformou pro obchodní spolupráci, protože moje dosavadní zkušenost ukazuje na velkou důvěru čínské strany v práci hospodářské

komory,“ doplňuje Martin Dvořák.

Národní lesní park nebo pohoří Wuling

Čínská strana nabízí kolegům velmi zajímavé lokality. Například Národní lesní park, součást chráněného území Wulingyuan, zapsaného na seznam světového a kulturního dědictví UNESCO nebo atraktivní pohoří Wuling. Území o rozloze 369 km² je typické bizarními vápencovými formacemi, návštěvníci tu najdou i četná jezera, řeky s křišťálově čistou vodou i drsné a hluboké kaňony. Roste tu řada vzácných stromů, například metasekvoje. Oblast je také domovem národnostních menšin s velmi svérázným folklorem. Další pozoruhodná místa nabízí třeba jezero Dongting v údolí řeky Yangze nebo hory Tianmeh.

Agentura

Výbor pro rozvoj cestovního ruchu provincie Hunan či Hunan Provincial Tourism Bureau je státní agentura pro management trhu cestovního ruchu v provincii, k jejím hlavním činnostem patří vytváření strategie a plánu rozvoje a řízení v oblasti rozvoje cestovního průmyslu provincie Hunan. Výbor organizuje a řídí rozvoj důležitých produktů cestovního ruchu v provincii, vede vzdělávání a školení v příslušné oblasti, organizuje průzkum, plánování, vývoj a související ochranu zdrojů cestovního ruchu v rámci celé provincie a zodpovídá za dohled nad turistickým trhem provincie.

„Konference pro nás byla skutečně velmi inspirativní,“ uvádí tajemník sekcí při HKP Alexandr Fikart. „Uvědomili jsme si, že možnosti spolupráce s čínskými partnery jsou skutečně nezměrné a českým podnikatelům nejen v oblasti cestovního ruchu mohou do jejich oborů přinést novou energii a další svěží podněty. Je to cenná zkušenost a jsem si jistý tím, že ji i v aktivitách Hospodářské komory hl. města Prahy dokážeme využít.“

-hkp-
Foto: Shutterstock

CO TRÁPÍ ONKOLOGICKY NEMOCNÉ Z POHLEDU SYSTÉMU?

Zdravotní a sociální sekce Hospodářské komory hlavního města Prahy se v tomto příspěvku zabývá velmi ožehavým tématem. Je jím nelehká situace onkologicky nemocných.

Jedním z cílů sekce a Hospodářské komory je být nápomocen našim členům účastnit se dosažitelné a kvalitní zdravotní péče. V textu však chceme poukázat na neadekvátní a nedostatečný přístup systému, který by měl mimo jiné pomoci např. zaměstnanci k návratu na trh práce.

S komplexními situacemi se u nemocných rakovinou setkáme v mnoha oblastech – léčba, komunikace ve zdravotnictví, finance, návrat do zaměstnání, partnerský život, sociální služby atd. Všechny tyto situace a jejich řešení zapadají do systémů (zdravotní, sociální, trh práce), z nichž každý má svá pravidla a není vždy snadné se v nich zorientovat.

Není prostor pro rozhovor

Onkologicky nemocní se obvykle léčí v jednom z 13ti Komplexních onkologických center. Většina zdravotnických pracovišť je přetížená, v personálních podstavcích a lékař nemá dostatečný prostor na rozhovor s pacientem. Nemocný a jeho rodina jsou zavaleni mnoha informacemi o vyšetřeních, výsledcích a léčebných postupech, řeší krizovou situaci, mívají mnoho otázek z dalších oblastí života, které se diagnózou a onkologickou léčbou také mění a rozhovor není na koho delegovat. Lékaři sami cítí obrovský tlak a to z mnoha důvodů. Zvláštní průpravu v komunikaci s nemocným lékaři

nemají a záleží na každém osobně, jak k ní přistupuje. Onkologie je dynamicky se rozvíjející obor, což kladé značné nároky na průběžné vzdělávání. Stejným tempem se rozvíjí moderní léky, kde ovšem oproti zahraničí ČR v procesu schvalování zaostává v řádu měsíců (oproti SR např. o 11 měsíců), a systém stanovování úhrad v oblasti inovativní léčby je často diskutovaným tématem. Lékař je stále častěji nucen potřebnost konkrétní moderní léčby pro pacienta zdravotní pojišťovně zdůvodňovat. Systém není jednotně nastaven a to pro lékaře v komunikaci s pacienty není jednoduché a sekundárně způsobuje nedůvěru v lékaře či dané zdravotnické pracoviště. To vše je způsobeno mimo jiné i tím, že počet onkologicky nemocných neustále roste. Nyní v ČR ročně onemocní přibližně 90 tisíc lidí s očekávaným nárůstem. Rakovina je počítána mezi chronická onemocnění a v ČR s ní žije již více než půl milionu lidí.

Včasná žádost o invalidní důchod

I proto je oblast finančního zajištění při onkologickém onemocnění důležitá. Na počátku sice nemocnému náleží ve většině případů pracovní neschopnost (některým skupinám osob invalidní důchod - studenti, ženy či muži na rodičovské dovolené, osoby vedené na Úřadě práce, osoba samostatně činná, která si nemocenské neplatila atd.), což zajistí léčbu, potíže však nastávají obvykle později. Po 1 roce nemocenské dávky obvykle končí a podle aktuálního zdravotního stavu nastává návrat do práce či přechod do invalidního důchodu. Aktuální situace v posuzování invalidity je velmi složitá. Chybí posudkoví lékaři a mnoho posudků je i po zákonných lhůtách. Každý dlouhodobě nemocný by se měl dozvědět, že žádost o invalidní důchod musí podat nejméně 3 měsíce před koncem nemocenských dávek, aby se poté nedostal do finanční nouze, než bude invalidní důchod vyřízen. Toto mu ovšem nikdo neřekne a ani nemá tu povinnost. Nemocný se to obvykle dozví 1 měsíc před ukončením nemocenských dávek, když mu přijde dopis o jejich blížícím se konci. A to nestačí.

Mgr. Šárka Slavíková, Amelie, z.s.

Předsedkyně spolku Amelie, aktivní zdravotně sociální pracovnice a přednášející na 2. LF UK. Problematice onkologicky nemocných a jejich blízkých se věnuje již více jak 15 let.

Amelie pomáhá žít s rakovinou

Amelie, z.s je nezisková organizace zabývající se psychosociální problematikou onkologicky nemocných a jejich blízkých od roku 2006. Jejím hlavním posláním je, že pomáhá žít život s rakovinou. Ve svých Centrech (Praha, Liberec, Olomouc a Rakovník) nabízí psychosociální pomoc formou podání informací, individuálního a rodinného poradenství psychologa a sociálního pracovníka a skupinových aktivit s cílem snížit negativní dopady onkologického onemocnění na nemocného i blízkého. Dále realizuje akreditovaný dobrovolnický program na onkologických odděleních. A v rámci osvěty pořádá řadu edukačních a osvětových projektů jako je Tulipánový měsíc, Tematické měsíce, konference I slova léčí a brožury pro pacienty.

Nesnadné posudky

Někdy se podaří situaci zachránit žádostí o prodloužení nemocenských dávek, kterou však schvaluje také posudkový lékař. Pracovní neschopnost se má prodlužovat v situacích, kdy je reálný výhled, že se nemocný do zaměstnání vrátí, což často není jednoduché u onkologicky nemocných přesně stanovit. Nelehká a nejednotná situace je i v oblasti revizních posudkových komisí. U řady nemocných se nedá odhadnout, na jaký stupeň invalidity budou mít po ukončení akutní onkologické léčby nárok. Posuzování dopadů onkologické léčby jako je únava, potíže se spánkem, psychická zátěž, lymfedémy, bolesti, snížená výkonnost a další není transparentní. Mnohdy do posudku vstupují ještě další, zcela nesouvisející onemocnění. A u posuzování nemocných po opakovaných léčbách je situace ještě horší. Samotná příloha vyhlášky 359/2009 Sb., kterou se stanovují míry poklesu výdělečné schopnosti, neobsahuje nic o opakovaných léčbách nebo o preventivních výkonech v oblasti onkologie u geneticky potvrzených diagnóz.

Problematika invalidních důchodů úzce souvisí s návratem do zaměstnání po nemoci. Onkologicky nemocní zpravidla potřebují začít velmi pomalu na částečný úvazek nebo hledají novou profesi, protože si uvědomili, že jejich dosavadní pracovní život s neúměrným stresem mohl být jednou z příčin vzniku onemocnění. ČR stále patří k zemím

s velmi nízkým procentem podílu částečných úvazků na trhu práce, o které se perou zdravotně postižení, studenti, pracující senioři a ženy po rodičovské dovolené. Onkologicky nemocní obvykle nepatří k těm nejžádanějším skupinám z důvodu častých kontrol u lékaře, možnosti návratu onemocnění a určitého tabu spojeného s touto nemocí. Poslední legislativní změny, zejména úprava o nemožnosti vykonávat nekolidující zaměstnání při evidenci na Úřadě práce na dohodu o provedení práce, situaci spíše ještě zhoršily. Zaměstnavatelé nezměnili své chování v nabídce zkrácených úvazků, ale zhoršila se k nim přístupnost osob v evidenci Úřadu práce. Lidé tak přišli do velké míry o možnost začít práci pozvolna na pár hodin a tak buď nedělají nic, nebo se vrhají na větší počet hodin, než se cítí nebo jim i doporučují lékaři.

Pokud tedy nemocný či jeho blízký potřebuje průvodce v systémech a postupech, což je mnohdy pochopitelné, může se obrátit na patientské organizace, kde získá informace a laickou podporu. Odborné sociální poradenství nabízí Amelie, z.s. nebo Kapka 97. Využít je možné také konzultaci zdravotně sociálního pracovníka v Komplexním onkologickém centru, kde se nemocný léčí, pokud ji sám vyhledá. Také může posloužit brožura Psychosociální minimum pro onkologicky nemocné a jejich blízké od Amelie, z.s.

Text: Mgr. Šárka Slavíková, předsedkyně spolku Amelie
Foto: Shutterstock a archiv

MUSÍŠ SE NAUČIT ŘEMESLU!

Právě řemeslo citujeme v Hospodářské komoře hl. města Prahy téměř na každém kroku. Těší nás proto, že vám můžeme představit Jitku a Richarda Kantovi, kteří svůj život zasvětili vitrážím. Řemeslná dovednost se v tomto případě snoubí s uměleckým citem a jak je z vyprávění paní Jitky patrné, v náročném oboru rozhodně nic zadarmo nedostanete.

Vaše maminka akademická malířka Kristina Folprechtová je známá svým mimořádným citem pro svět barev. Jak moc vás ovlivnilo dětství prožité s takovou osobností?

Maminka malovala odmalička, ale jako Němka, která tu zůstala i po odsunu, neměla správný kádrový profil pro studium umění. Vystudovala proto chemii. V oboru i pracovala. Navštěvovala ale tzv. večerní školu při Ústecké konzervatoři a vystudovala malbu u docenta Kamila Linharta. Stále dělala nějaké domácí úkoly, takže terpentýn voněl našim bytem neustále. Z jejich třídy posléze vznikla parta lidí, kteří na sebe nabalili další spřízněné duše. Každé léto tak u nás probíhal nějaký plenér, kde jsem samozřejmě vedle mamčinina ma-

Precizní řemeslná práce z dílny manželů Kantových nachází vděčné zákazníky nejen u nás, ale i v USA, Francii, Holandsku, Německu nebo Rusku.

lířského stojanu stála i já a cítila se jako jedna z nich.... Rozhodně jsem nebyla žádný Rembrandt, přestože jsem jako dobrá pionýrka měla na starosti všechny možné kroniky. Hlouběji jsem se výtvarnému umění začala věnovat až na střední škole. Četla jsem monografie slavných malířů, ale tím nejlepším a správným impulsem bylo setkání se školou výtvarného myšlení PhDr. Igora Zhoře. Bylo to pojednou úplně jiné. Hraní a nápady v kombinaci s výtvarnou teorií a náhledem do absolutně jiných uměleckých směrů. Lidé, kteří kolem tohoto člověka objevili (Kozelka, Kafka, Ruller, Titlová), byli pro mě jako pro mladou studentku ikony.

Jakým směrem vás takové setkání posunulo?

Začala jsem dělat body art, performance, zahajovala výstavy maminčiným kolegům recitací básní od Jasqua Préverta či body artovými akcemi.... Zlom nastal, když jsem se ani se samými jedničkami nedostala na pedagogickou fakultu. Musela jsem studovat dálkově. Pro mě to byla obrovská zkušenost. V osmnácti letech jít učit na základku a mít ve třídě i 35 pubertáků! Postupně jsem prošla dvěma základkami a skončila v umělecké škole v Podbořanech. Učilo se tam nádherně a dodnes na mě děti vzpomínají, stejně jako já na ně. Profesori na vysoké, kde jsem studovala, však o nových směrech moc nevěděli. Důležité pro ně bylo namalovat vše klasickým způsobem. Jednou jsem tak přinesla portrét mé švagrové udělané ve stylu Bohumila Kubišty.... Tenkrát mi docent Hess řekl, že jsem buď naprosto geniální, nebo

úplně blbá.... Pustila jsem jim nějaké záznamy ze školy Igora Zhoře, pak se mě chodili ptát, zda si myslím, že výtvarnou výchovu může učit někdo, kdo sám neumí malovat. Vůbec nic nepochopili. S dnešními životními zkušenostmi bych už reagovala jinak. Tehdy to pro mě byli stále velcí profesori.... Školu jsem nakonec nedokončila a odešla ze školství za svým snem. Čuchla jsem totiž ke sklu. A poznala okamžitě, že to je můj osud!

Sama jste spoustu dětí inspirovala v době, kdy jste na ZUŠ v Podbořanech zavedla výtvarný a filmový obor. Vytvořila jste pro ně s ministerstvem školství dokonce první osnovy. Bylo náročné prosadit v našem vzdělávacím systému nový trend?

V době čerstvě po revoluci nikoho moc nezajímalo, co se zrovna odehrává ve výtvarné třídě. Děti byly ale nadšené, stejně jako já. Užívali jsme si to úplně všichni. Na kameru jsme zaznamenávali výtvarné akce a řešili, jak vše následně

zpracovat. S paní ředitelkou Jiráskovou jsme proto založili filmový obor. Dala mi koncepce, jak napsat osnovy, já si sehnala literaturu k filmové výuce a vše jsem propojila. Rektorem mi byl režisér z FAMU Bedřich Smetana. Byl nadšen a dal mi dobrozdání pro ministerstvo školství. Dokonce mě pozval do kavárny, kam chodili všichni ti slavní kolem Národního divadla a FAMU – taková moc pěkná kavárna v patře. Zaplatil mi oběd a seznámil mě s režisérkou Chytilovou... Vzpomněl si na mé animované filmy, které jsem ještě jako gymnazistka vytvářela a které putovaly po různých

„Při společné práci se musíte naučit kompromisům.“

amatérských soutěží. V rozevláté porevoluční době nebylo zapotřebí více papírů než podpis jednoho z nejlepších režisérů své doby a razítka FAMU. Dnes by kolem toho bylo asi daleko více starostí a možná by nový trend úřednický šiml ani neschroupal.

Postupně jste se s vaším mužem zaměřili na tvorbu a restaurování vitráží. Je to nádherný, ale nesmírně náročný obor umělecké tvorby. Čím vás vitráže oslovily?

Ke sklu jsem se dostala náhodně a hned mi bylo jasné, že je to má životní cesta. V té době však nebyla téměř žádná literatura a ani internet, abych mohla někde čerpat zkušenosti. Náhodou přijel

můj strýc Otto Herbert Hajek, který byl profesorem umění na univerzitě ve Stuttgartu a bývalý německý ministr kultury. Řekl mi: "Holka, děláš jen hobby, musíš se naučit pořádnému řemeslu!" A domluvil mi stáž v nejstarší vitrážnické dílně ve střední Evropě - v Glass Derix studiu Rottweil. Hodilo se to i pro mou němčinu... Tehdejší majitelka byla však velmi ostražitá. Nevěděla, zda jí nebudeme z komunistických zemí nějakou potencionální velkou konkurencí. Ukázali mi proto jen to nejnutnější. Měli ale úžasnou místnost pro klienty, která byla napěchovaná krásnými knihami o vitrážích. Chodila jsem tam nasávat jejich krásu. Když to majitelka zjistila, místnost zamkla. Kdyby jen trochu tušila, jak to u nás po revoluci chodí, asi by věděla, že i když začínám s podnikáním, rozhodně jí minimálně prvních pět let nemohu být konkurencí. Nebylo sklo, nevěděli jsme, kde vzít materiál. Dnes si sednete k počítači a během několika minut vše vygooglujete. Neměli jsme zkušenosti s tím, jak tvořit cenu, jednat s klienty a se zaměstnanci. Do toho se mi narodil syn a tak jsem k práci odbíhala od kojení. Garáž byla brzy vystřídaná pronajatou místností, kde se dalo alespoň zatopit... Začátky jsme měli opravdu tvrdé. A čím mě vitráže oslovily? Řemeslnou precizností ve spojení s výtvarným projevem, ale hlavně fenoménem světla, který s dobře udělanou vitráží dokáže pravé divy.

Jak se dovedou něžné vitráže prosadit v současném často hektickém světě?

Vitráže nejsou vůbec něžné, zále-

ží jen na výtvarníkovi, co dokáže touto technikou vytvořit.

I v tomto hektickém světě ale lidé chtějí mít pěkné věci kolem sebe. Otázkou je, kolik jsou do toho schopni a ochotni investovat. Lidé, aby přežili tuhle dobu, musí umět také odpočívat.

Trvalo dlouho, než se vám systém práce s nimi podařilo uchopit?

Vitráž lze pochopit až po třech letech práce, pokud se ale jedná o malbu na sklo jste celoživotním studentem. Zejména, pokud se ještě zabýváte restaurováním. Každý malíř před vámi měl svůj rukopis a svou techniku malby. Musíte přijít na to, jak pracoval, nebo malovat tak, aby jeho rukopis nebyl od vaší domalby k poznání.

Při tvorbě spolupracujete s manželem, spolu vlastníte firmu Skloart. Je to pro vás v konkurenčním uměleckém světě výhoda?

Rozhodně bychom bez něj nebyli tam, kde jsme nyní. Jeho fyzická síla, zkušenosti ze strojírenství a elektřiny jsou v tomto oboru velmi potřebné. Dokážete si snad představit mě, dnes po porodech a sezení za malířským stolem obtlouklou dámou, jak běhá po lešení v desetimetrové výšce? Před měsícem jsem mu pomáhala zaměřovat vitráže na věži kostela. Vylezla jsem do prvního patra lešení a zamotala se mi hlava. Pak jsem celou dobu byla obtočená kolem lešenářské trubky, abych si zapisovala na papír rozměry, které mi diktoval. Hlavně si na něm cením preciznosti, vytrvalosti a houževnatosti.

SKLOART – Výstavy a projekty

Manžele Kantovi čeká velká výstava v galerii v Kadani a v srpnu příštího roku v Oseku. Ke konci se chýlí i jejich příprava projektu vitrážového muzea v kostele sv. Jiljí v Lubenci. Chtějí tu zřídit zázemí s malou kavárnou a relaxačními pobyty pro tvůrčí klienty. Jejich práce právem slaví zasloužený úspěch i v USA, Francii, Holandsku, Německu nebo Rusku. Cit a dovednost se ve světě cení.

Na druhou stranu se před ním musím neustále obhajovat s mými výtvarnými experimenty. Rád mi do nich mluví. Při společné práci se musíte naučit kompromisům.

S manželem se znáte už od základní školy. Co na něm nejvíce obdivujete?

Asi to, že v základních věcech si vždy rozumíme. Jsme oba narozeni ve znamení Psa, máme podobné vlastnosti. Ceníme si jakési imaginární pravdy, spravedlnosti a lásky. Pokud máme velký kalup, či velkou zakázku a já již zcela unavená „umírám“ a chci jít spát, manžel je jako skála. Musí práci dodělat. Na to já nemám.

Co je pro vás v současném podnikatelském prostředí vůbec nejsložitější?

Asi orientace v systému, kterému často nerozumím. Nechápu, proč se podporují věci, které nejsou životaschopné. Nechápu, že na jedné straně jsou utahaní a upracovaní lidé a na druhé straně, zejména ve státní sféře, někteří úředníci ani neví, co to práce je. Zkuste pak takovému člověku vysvětlit, kolik úsilí, starostí a nákladů je zapotřebí na to, abyste mohli vygenerovat nějaký zisk. Takový úředník, zabývající se jen jedním problémem ze všech, které vy jako živnostník musíte zvládat a znát, neznalost zákona totiž neomlouvá, na vás pak mluví cizí řeči.

Jaký máte do budoucna podnikatelský a umělecký cíl, Jitko?

V současné době děláme asi na šesti velkých zakázkách. Oslavili jsme dvacet pět let firmy a deset let spolku a proto se moc těším, až si s manželem odpočinem a vyrazíme na nějakou příjemnou dovolenou.

-hkp-
Foto: archiv

ZAŽIJTE ŘEMESLO NA VLASTNÍ KŮŽI

WWW.CESTAZAREMESLEM.CZ

Skvělý rodinný zážitek, na který nezapomenete

Prožijte báječné chvíle se svou ratolestí a naučte se zábavnou formou základům vybraných řemesel. Co zkusit třeba instalatéra, čalouníka, aranžéra či floristu? Na výběr máte téměř 20 různých řemesel.

Zedník-obkladač

Montér suchých staveb

Tesař

Malíř a tapetář

Truhlář

Čalouník

Umělecký truhlář a řezbář

Umělecký kovář

Aranžér

Instalatér

Vydání: 3/2018, číslo vyšlo 5. 10. 2018, příští číslo vyjde 10. 12. 2018. Pro HKP vydává: Creative Brand s.r.o., Pod pekárny 3, 190 00 Praha 9, Registrace MK ČR: E17859. ISSN 1803-6244, Novinová zasilka pov. CP, a. s., OZ Praha 1, č. j. 6390/98 ze dne 14. 4. 1998. Uzávěrka příštího čísla: 16. 11. 2018. Vychází 5x ročně v nákladu 5 000 kusů. Veškeré dotazy, návrhy, náměty a připomínky uvítáme na e-mailové adrese: redakce@hkp.cz. Redakce, grafická úprava a DTP: Creative Brand s. r. o., Art director: Vojtěch Jasanský, Šéfredaktorka: Alena Štroblová, Redakční spolupráce: Dominika Hoffmannová, Ondřej Dlak a Pavel Veselý.

Zapojte se! Tři kroky stačí!

1. Vyplňte přihlášku na www.erasmus-entrepreneurs.eu;
2. Zvolte kontaktní centrum ve své zemi;
3. Spojte se se začínajícím podnikatelem v zahraničí a dohodněte se s ním na podobě výměnného projektu (t. j. na termínech, cílech a programu stáže).

Nyní jste připraven/a začít váš výměnný program

Evropská
komise

Erasmus pro mladé
podnikatele

Hostitelský podnikatel

Chcete rozšířit podnikání či vstoupit na jiné evropské trhy?

Chcete se seznámit s dalšími podnikateli?

Kladete si otázku, jak najít a vyzkoušet ve své firmě nové nápady?

Erasmus pro mladé podnikatele
JE TU PRO VÁS!

Podniky
a průmysl

Potřebujete více informací?

Rádi Vám pomůžeme, Vaše kontaktní centrum:

Hospodářská komora hl. m. Prahy

Alexandr Fikart

tel.: +420 224 818 197

fikart@hkp.cz

www.hkp.cz

“Díky skvělé práci podnikatele, jenž byl u nás na stáži, a novým kontaktům, které jsme tak získali, může teď moje společnost rozšířit své pole působnosti a vstoupit na nové trhy.”

Chris Devos, Belgie,
majitel společnosti zaměřené na poradenský servis v oblasti elektrické energie

Kdy jindy začít, když ne teď!

Úřad pro publikace

ISBN 978-92-79-37355-8
doi:10.2769/96203

Iniciativa Evropské unie

Erasmus pro mladé podnikatele O CO SE JEDNÁ?

Erasmus pro mladé podnikatele/podnikatelky je výměnný program financovaný Evropskou unií. Osoba, kterou hostíte, získá grant a pro Vaši společnost z toho tudíž neplynou žádné náklady. Program Vám umožní sdílet zkušenosti se začínajícími podnikateli, kteří budou pracovat s Vámi v rámci Vaší společnosti. Výměnný program trvá od jednoho do šesti měsíců.

PROČ HOSTIT ZAČÍNÁJÍCÍ PODNIKATELE?

Začínající podnikatel pro Vás může být přínosem svými novými nápady, schopnostmi i motivací. Můžete využít jejich znalostí jiných evropských trhů, a rozšiřovat tak své mezinárodní kontakty přímo ze své kanceláře. Ten- to výměnný program Vám může otevřít cestu k novým obchodním příležitostem.

“Program je příležitostí k tomu se dál učit, navázat úspěšná obchodní partnerství a sdílet znalosti a zkušenosti.”

Laura Vivani, Belgie,
majitelka společnosti poskytující právní poradenství

JE TO PŘÍNOSNÉ PRO OBĚ STRANY! MÁTE MOŽNOST:

rozvíjet zahraniční kontakty, pracovat se seriózním a motivovaným začínajícím podnikatelem plným nových nápadů, získat znalosti o zahraničních trzích,

najít novátorská řešení a zlepšení pro svoji společnost, objevit nové potenciální možnosti spolupráce, rozšířit podnikání i do další země.

Erasmus pro mladé podnikatele V PRAXI:

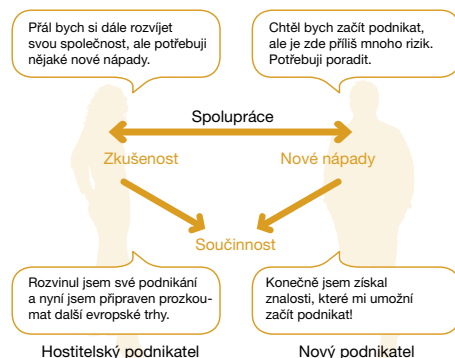
Program je veden sítí místních kontaktních center zahraničních obchodních komor, podnikatelské líhny a další organizace pro podporu podnikání fungující v různých zemích Evropské unie.

Po vyplnění online přihlášky a přijetí do programu Vám kontaktní centrum, které jste si ve vaší zemi zvolil/a, pomůže najít začínajícího podnikatele odpovídajícího Vaším požadavkům. Začínající podnikatel bude během stáže přispívat k rozvoji Vaší společnosti a Vy s ním budete sdílet Vaše zkušenosti z podnikání. Půjde o osobní závazek a tuto odpovědnost nelze delegovat nikomu jinému.

Potřebujete-li pomoci s přihláškou, obraťte se na nejbližší kontaktní centrum:
Hospodářská komora hl. m. Prahy, Alexandr Fikart,
tel.: +420 224 818 197, fikart@hkp.cz, www.hkp.cz.

“S podnikatelkou, která tu byla na stáži, jsme si natolik rozuměli, že se z nás stali obchodní partneři a spolupracujeme teď s její madridskou společností.”

Laura Bayford,
Spojené království, majitelka společnosti poskytující právní poradenství

Do programu se můžete zapojit jako HOSTITELSKÝ PODNIKATEL v případě, že:

máte trvalé bydliště v jedné ze zemí Evropské unie,

jste majitel a ředitel malého nebo středního podniku či osoba přímo činná ve správním radě podnikatelského subjektu,

řídíte vlastní společnost minimálně 3 roky,

máte zájem o to být mentorem začínajícímu podnikateli a podílet se s ním o své znalosti a zkušenosti.